

Eva Vitouchová se narodila 30. května 1943. Z válečného období si tedy nic nepamatuje. Její rodina vlastnila obchod s potravinami, to jim v tomto těžkém období pomáhalo.

Po válce a nástupu komunistického režimu šel, ale její otec pracovat do fabriky. Díky tomu, že její otec pracoval ve fabrice, tak získala dělnický původ a mohla se stát učitelkou. Na pedagogické fakultě vystudovala matematiku a zeměpis. Ve svém učitelském povolání se však matematice skoro vůbec nevěnovala. Učila především zeměpis a tělesnou výchovu. Ke svým žákům se vždy snažila chovat spravedlivě a tak, jak nejlépe uměla. Žáci si jí vážili.

Postavení učitelů a učení v období komunistického režimu bylo o něco jiné než učení v současné době. Učitelé měli od žáků více respektu. Když žáci něco provedli, tak často následovaly fyzické tresty, jako třeba pohlavek a další. Eva však nikdy nikoho moc nefackovala ani nemlátla, neměla to zapotřebí.

V roce 1968, při invazi vojsk Varšavské smlouvy si připadala zvláště, válku nikdy nezažila a z té předchozí si nic nepamatovala. Ještě den před invazí probíhalo vše normálně a nic nenasvědčovalo tomu, co se chystá. Další den už vše bylo jinak, nikdo to nečekal. Eva Vitouchová měla v té době už dva syny. Protože nevěděla, co se vlastně děje, napadlo ji, že se s nimi půjde podívat na tanky. V té chvíli si nedokázala plně uvědomit vážnost situace. Až později si uvědomila, jak to bylo nebezpečné a ještě dnes si trochu vyčítá, že tam se svými batolaty šla.

V roce 1989 sametovou revoluci oslavovala stejně, jako většina obyvatel. Velmi se jí líbilo, jak se národ sjednotil.

V současné době je už v důchodu a čas tráví především s rodinou a přáteli. Přátelství pro ni znamená velmi hodně a i dnes ráda chodí na vycházky se svými kamarádkami. Pro své bývalé žáky je stále skvělá učitelka a stále si jí váží, což dokládá společné setkání i po letech.